

El Diacrític | | Actualitzat el 08/08/2018 a les 17:08

Grupo Jorge: estranys incidents d'un acord ben estrany

Toni Iborra, de Càrnies en Lluita, escriu aquest article a partir del rastreig de les informacions i comunicats sobre l'acord entre el Grupo Jorge i CCOO, amb una part pública però també, segons ell, una part oculta | «Estem davant del més barroer mercadeig secret de drets laborals, d'obligacions socials i de condicions administratives» | «El cas del Grupo Jorge va camí de convertir-se en una pàgina negra de la gestió del Departament de Treball, i en pedra angular del desprestigi d'un determinat estil de fer sindicalisme»

Treballadors de Le Porc Gourmet i Càrnies en Lluita al concert que diversos grups van fer el 16 de juny passat a Santa Eugènia de Berga | Dolors Pena

Aquest és el context: les empreses del Grupo Jorge a Catalunya han tingut un any molt mogut, arran de les mobilitzacions de treballadors i treballadores a Le Porc Gourmet, i arran de les intenses inspeccions realitzades, que foren reclamades i recolzades pels treballadors organitzats de l'escorxador de Santa Eugènia de Berga amb el suport de Càrnies en Lluita. El Grupo Jorge el dia 1 de febrer va acomiadar una trentena de treballadors de la «cooperativa» Taic, amb l'excusa que s'havien negat a signar el canvi a la cooperativa gallega Auga. A final d'abril van ser acomiadades de nou més de 50 persones, també amb l'excusa que es negaven a signar el canvi a la «cooperativa» Oficicat, perquè el contracte amb la «cooperativa» anterior, Clavial, va ser extingit de manera fulminant (el Grupo Jorge no estava disposat a permetre que s'hi cotitzés pel règim general de la seguretat social, tal i com havien votat massivament els treballadors afectats).

Fugida empresarial virtual i vaga cosmètica

El dia 5 de juny, de manera sorprenent, el Grupo Jorge (un monstre empresarial del sector carni del porcí a l'Aragó, que té una creixent implantació a Catalunya) a través de fonts anònimes de l'empresa filtrava a la premsa la seva suposada intenció d'anar-se'n de Catalunya (informació publicada a *La Vanguardia*). Al cap de pocs minuts de la publicació, sense ni temps per contrastar la credibilitat de la notícia, CCOO i UGT de Catalunya convocaven públicament una suposada vaga al grup empresarial, tot i no tenir cap mena de representació ni presència a l'empresa. Al cap de pocs dies anunciaven, amb un gran desplegament mediàtic, que s'havia arribat a un principi d'acord per laboralitzar (reconèixer drets laborals) a les prop de 1.600 persones que treballen a Catalunya com a falsos autònoms, per a les empreses del grup.

Després, silenci exasperant fins a final de juliol. Mentrestant, continuaven les falses cooperatives i continuaven acomiadades, sense cap motiu, entre 80 i 100 persones.

A finals de juliol saltava la notícia d'un acord amb unes sorprenents novetats: implícitament es pactava readmetre els treballadors fraudulentament acomiadats, però es condicionava l'acord, suposadament, a l'aprovació d'un pla d'inversions de l'empresa, a la seva planta de Santa Eugènia de Berga. Així es beneïa, sembla, un ambiciós pla d'inversions d'una empresa que, just un mes i mig abans, deia que volia marxar de Catalunya. A més, segons publicava l'*Ara*, «CCOO assegura que el text recull «com no podia ser d'una altra manera», el pagament corresponent a la Seguretat Social des de novembre de l'any passat, data de la primera acta de la Inspecció de Treball». Aquesta notícia indicaria que l'acord implicava no reclamar retroactivament les cotitzacions, més enllà d'aquesta data.

Rastrejant el contingut d'un acord misteriós

Es va demanar el text de l'acord al Departament de Treball i al sindicat CCOO, però aquest no va ser facilitat a les persones afectades, ni tampoc va ser presentat a l'assemblea de treballadors. Era un acord «per als treballadors» on la seva opinió no hi comptava per a res. Fins i tot se'ls negava el dret a estar-ne informats.

Finalment, a través de la premsa es va poder veure un text de l'acord, on hi constava que el 31 de juliol les falses cooperatives havien d'estar fora de l'empresa i que els treballadors acomiadats serien reincorporats (sense reconèixer però la seva antiguitat). Es pactava que el compliment de l'acord seria supervisat per CCOO, que s'atribuïa quasi en exclusiva (amb el beneplàcit del Grupo Jorge) la representació de la part social. Una representació, aquesta, que mai cap votació li ha concedit. Tot això va ser beneït pel Departament de treball, que ha defensat a ultrança l'acord, almenys en aparença.

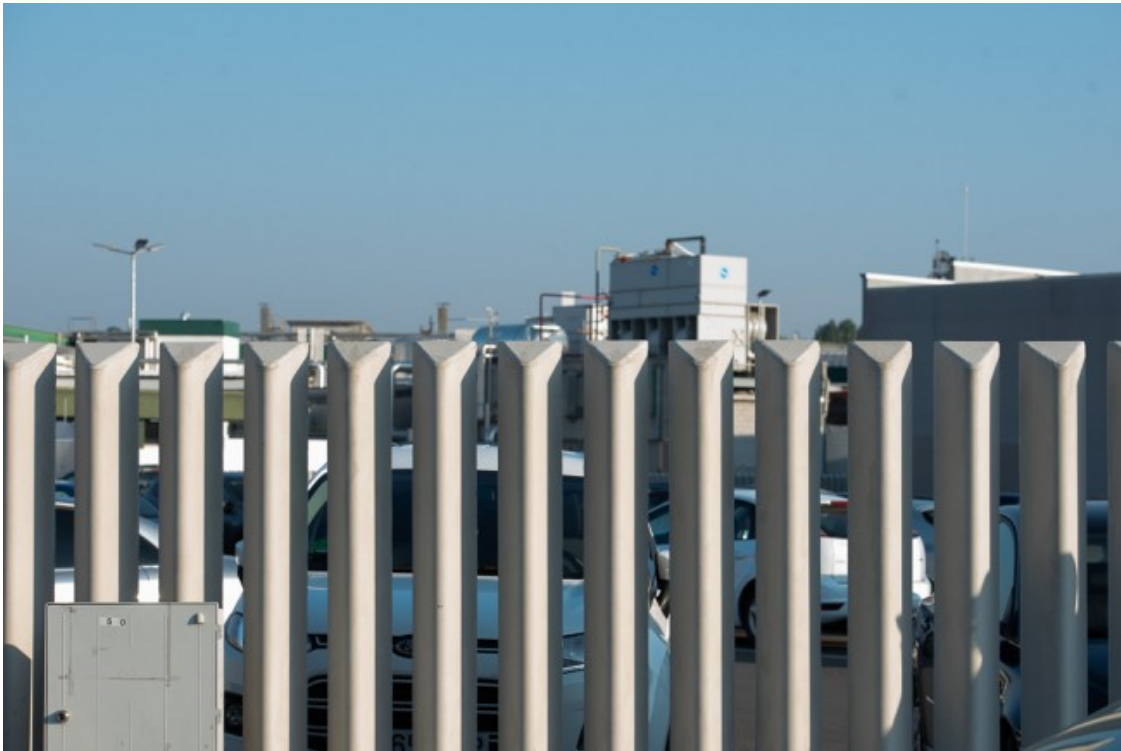
Ara sabem però que el text que fou fet públic segurament és incomplet, i que se n'hauria ocultat una part substancial. Al text no hi apareix el pacte de les cotitzacions socials de què parlava CCOO. No hi apareix tampoc que la inspecció perdonaria els deutes i sancions. A hores d'ara però, tot indica que la Inspecció de treball, possiblement degut a les instruccions polítiques rebudes, té previst de tancar la inspecció (on s'haurien detectat gravíssimes irregularitats) amb la signatura d'un acord amb l'empresa. Això permetria a Grupo Jorge eludir quantiosíssimes sancions (i la possible responsabilitat penal per frau a la Seguretat Social). A més, s'escatimaria a les arques públiques multimilionàries quantitats pels endarreriments de les cotitzacions que haurien estat defraudades. Resultat: un perjudici greu a tota la ciutadania, i un més greu perjudici directe per a les persones afectades. Tanmateix, aquest pacte del perdó de cotitzacions i de sancions no apareix al text de l'acord que s'ha posat en circulació.

Suposats incompliments de clàusules ocultes: mercadeig de drets laborals i permisos urbanístics

A més, segons que publicava el diari *El Periódico* el passat 4 d'agost, resulta que la regularització dels prop de 1.600 treballadors afectats pot estar en perill (i de propina potser també les readmissions) degut a que des de l'Ajuntament no s'han concedit tres dels cinc permisos d'obra exigits pel grup empresarial, al municipi de Santa Eugènia de Berga; i que aquesta denegació - algú des de l'empresa hauria filtrat al diari la versió empresarial sobre aquest pacte ocult - estaria posant en perill tota l'operació. Hores d'ara des del Departament no s'ha pas desmentit l'existència d'aquest pacte.

Les irregularitats o incongruències que s'endevinen són moltes, i alarmants. Sobta especialment que una empresa que el mes de juny anunciava la imminència del seu pelegrinatge espiritual cap fora de Catalunya ara, de cop i volta, consideri que estan en perill els seus acords, que implicaven permisos per invertir i ampliar; uns permisos que en tot cas ja s'estaven coent a l'inici de tot aquest paripé negociador (la tramitació de permisos urbanístics no es fa pas d'un dia per l'altre).

Sobta també, i preocupa greument, que els drets laborals de 1.600 persones estiguin en perill, degut a les incidències d'un acord signat per un sol sindicat, fet d'esquena als treballadors; un acord que té una part més o menys pública i coneguda (tot i que només informalment) i que també conté, com veiem ara, importants clàusules ocultes, que comporten gravíssimes implicacions polítiques. Unes clàusules ocultes que, segons les filtracions fetes a la premsa, podrien posar en perill l'acord.

*Tanca que separa les instal·lacions de Le Porc Gourmet i la resta de polígon de Santa Eugènia on està ubicat
Foto: Dolors Pena*

Estem davant del més barroer mercadeig secret de drets laborals, d'obligacions socials i de condicions administratives. Així, es posa seriosament en entredit el compliment de la legalitat urbanística i de la legislació ambiental. La trama de la negociació «discreta» està arribant a límits insospitables. Les negociacions realitzades no només vulneren l'ètica democràtica, els drets i la dignitat de les persones afectades: a més, freguen perillosament els límits de la legalitat.

El paper de UGT i l'atzucat del conseller Chakir el Homrani

En mig, el sindicat UGT, que inicialment subscribia la convocatòria de «vaga», actualment critica l'acord i ataca la intervenció del Secretari General de Treball, Josep Ginesta, dient que ha actuat «més com a part, que com a mediador del conflicte». A la nota de premsa del 25 de juliol UGT-FICA assenyalava l'existència d'acords que no són reconeguts públicament, i deia: «La rebaixa de la sanció administrativa a l'empresa i vincular la laboralització de la plantilla a la concessió de suposats permisos urbanístics favorables al Grupo Jorge són condicions inacceptables».

Chakir el Homrani, afiliat d'UGT, resta en silenci. Ningú ha desmentit la nota de la UGT. L'acord és defensat pel Departament de treball però, aparentment, totalment al marge de la voluntat del conseller, que així queda greument desautoritzat. Alhora però, aquest ha permès tàcitament, amb el seu silenci, que s'hagi signat un acord obscur que, tot ho indica, tindria clàusules ocultes i dubtosament legals, que algú ha amagat al fons del calaix de la taula de negociacions.

A dia d'avui, ja en ple mes d'agost, ens consta que el Grupo Jorge continua incomplint l'acord: segueix contractant treballadors a través de suposades cooperatives, no es coneix que regularitzi la contractació de cap treballador i segueix sense readmetre, encara, cap de les persones acomiadades.

El cas del Grupo Jorge va camí de convertir-se en una pàgina negra de la gestió del Departament de Treball, i en pedra angular del desprestigi d'un determinat estil de fer sindicalisme que, cada dia que passa, s'assembla més al sindicalisme vertical: suposadament ho fan tot al servei dels treballadors, però totalment al marge d'aquestes mateixes persones que diuen defensar. El seu mal estil només és superat pel galdós paper que hi estan jugant alguns polítics, que es mostren molt més preocupats de preservar els interessos corporatius, que no pas per defensar democràticament els drets de les persones treballadores, que tenaçment continuen i resisteixen, en lluita pels seus drets.

Toni Iborra és membre de Càrnies en Lluita